

POSTANOWIENIE

Dnia 18 marca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Kozielowicz

w sprawie **K. W.**

skazanego z art. 286 k.k.

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 18 marca 2020 r.

zażalenia skazanego na postanowienie Sądu Okręgowego w B.

z dnia 30 grudnia 2019 r. o odmowie przywrócenia terminu do złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w B. z dnia 29 października 2019 r., sygn. akt VIII Ka (...),

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w B. wyrokiem z dnia 29 października 2019 r., sygn. akt VIII Ka (...), po rozpoznaniu apelacji K. W. , zmienił zaskarżony wyrok Sądu Rejonowego w B. z dnia 15 kwietnia 2019 r., sygn. akt III K (...), w zakresie rozstrzygnięcia o karze, w ten sposób, że złagodził ją do sześciu miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze trzydziestu godzin w stosunku miesięcznym.

W dniu 16 grudnia 2019 r. K. W. wystąpił do tego Sądu z wnioskiem o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie mu uzasadnienia powołanego wyroku. W uzasadnieniu wskazał, że nie otrzymał zawiadomienia o terminie rozprawy odwoławczej, na której zapadł wyrok, ani też awiza o takowej przesyłce z Sądu pozostawionej w placówce pocztowej, a tym samym nie mógł w ustawowym terminie wystąpić z wnioskiem o sporządzenie pisemnego uzasadnienia wydanego w dniu 29 października 2019 r. wyroku Sądu

Okręgowego w B.. O wyroku skazany miał się dowiedzieć dopiero wówczas, gdy w czytelni akt zapoznał się z zapadłym orzeczeniem.

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w B., na podstawie art. 126 § 1 k.p.k. *a contrario*, nie uwzględnił tego wniosku i odmówił przywrócenia terminu.

W zażaleniu na postanowienie Sądu Okręgowego w B. skarżący ponawia argumentację przedstawioną we wniosku o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie mu uzasadnienia wyroku.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie skazanego jest bezzasadne i z tego powodu nie zasługuje na uwzględnienie. Należy przypomnieć, iż zgodnie z art. 126 § 1 k.p.k. sąd może przywrócić zawity termin na wniosek strony, jeżeli niedotrzymanie tego terminu nastąpiło z przyczyn od strony niezależnych. Jest rzeczą oczywistą, że wykazanie tej przesłanki obciąża stronę, która wnosi o przywrócenie terminu.

Sąd Okręgowy w B. prawidłowo przyjął, że uchybienie przez skazanego terminowi zawitemu nie nastąpiło z przyczyn od strony niezależnych. Orzeczenie to znajduje pełne podstawy faktyczne i prawne. Rację ma Sąd gdy stwierdza, że zarządzenie o wyznaczeniu rozprawy apelacyjnej z dnia 17 września 2019 r. (k. 351) wskazuje, iż zawiadomienie o terminie rozprawy zostało wysłane na adres zamieszkania, podany przez K. W. jeszcze w toku dochodzenia (k. 265), z którego to adresu skazany wielokrotnie odbierał osobiście kierowaną do niego korespondencję sądową. Skazany nie odebrał jednak wysłanej do niego przesyłki (zawiadomienia o rozprawie odwoławczej) pomimo dwukrotnej jej awizacji w dniach 23 września 2019 r. i z 1 października 2019 r. (k. 352). Zawiadomienie złożono do akt ze skutkiem doręczenia na dzień 14 października 2019 r. (k. 352v). Wobec powyższego, w sprawie zastosowano instytucję tzw. doręczenia zastępczego o jakiej mowa w art. 133 § 1 i 2 k.p.k., a skazany został pouczony o prawach i obowiązkach przewidzianych w przepisach art. 138 k.p.k. i art. 139 k.p.k. (k. 264v).

Trafnie podniósł Sąd Okręgowy w B., że za dalece niewystarczające, z punktu widzenia normy art. 126 k.p.k., należy uznać jedynie werbalne zapewnienia skazanego, jakoby on ani żaden z domowników nie otrzymał korespondencji z Sądu, jak również, że do jego skrzynki pocztowej nie trafiło żadne awizo oraz uwagi

dotyczące rzekomego „tuszowania” przez pracowników doręczyciela sugerowanych przez skazanego nieprawidłowości.

Mając te okoliczności na uwadze i nie znajdując podstaw do uwzględnienia zażalenia, Sąd Najwyższy rozstrzygnął jak na wstępie.